

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

CX. Marinus I. Anno Christi 882. Caroli Crassi 3. Balilii Macedonis 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65464](#)

non rejicerent: Photii restitutio confirmat statutum denique, hanc Photianam Synodum habendam esse pro Synodo Oecumenica VIII. Atque haec Legatos Apostolicos Sedis, qui aderant, tulisse tacitos ferunt. *Etenim ad omnia, & praे omnibus ab i*(Photio) *ut muta pecora ducti sunt, magna cum Sedi Apostolica ignominia, n*unquam tam sordida, tamque indigna ab Apostolica Sedi legatio missa fuerunt, si vera esse dixerimus, & non confusa sunt à Photio, qua in sua Synodo Constantinopoli celebrata hoc anno leguntur. Baronius ad an. 879. §. 62. Subjicit idem §. 72. Cui Synodo non, sicut in communitario jussi sunt, præsidere Legati Apostolicae Sedis, sed Photius semper primo loco legitur præsumisse, assistentibus Legatis Apostolicae Sedis. Hanc Graciam bunt, hanc venerantur, & ut divinum quoddam oraculum observant aliquid studiunt.

CX.
MARINUS I.
ANNO CHRISTI 882.
CAROLI CRASSI 3. BASILII
MACEDONIS 16.
MARINUS I. seu Martinus II.
Palumbi filius, Hetruscus, Ro-
mæ

manæ Ecclesiæ Archidiaconus, ter
Constantinopolim legatus, primùm
à Nicolao Magno, iterum ab Ha-
driano II, tertio ab Joanne VIII;
quo die in hujus locum inauguratus
fuerit, parum constat. (1) Sub exi-
tum Decembris iniisse Pontificatum,
traditur. Illud autem pro certo po-
nitur, & legitimum fuisse Pontifi-
cem, (2) & Photium ab eo dam-
natum anathemate: Formosum verò
Portuensem, cui Joannes VIII. Epi-
scopatum abrogaverat, restitutum in
locum suum, factā etiam potestate
Romam repetendi. Anno 884. exiisse
è vita, palam est; quo mense aut die,
non item. Hinc tempus Pontifica-
tus ejus incertum. Nonnulli con-
jecturas secuti, mense Mayo vitā
functum, per annum & menses quin-
que Pontificem fuisse existimant.

ANNOTATIONES.

(1) Papebrochius in Conatu apud Bol-
land. tom. 8. Maj. pag. 142. num. 5. Ve-
rum nomen hujus Pontificis Marinus fuit,
nisi & alterius, qui centum post bunc annos
Sedem Apostolicam tenuit, Marinus II.
Quia tamen Martinos eos appellarunt po-
nkeri, & eum, qui secundus hujus nomi-

H h 3

nis.

nis erat, dixerunt Quartum, & sic deinceps Quintum, placuisse eundem saltē notare in titulo.

Pagiū ad an. 882. §. 10. Marinū recentioribus scriptoribus Martinus II appellatur, sed non descendens ab Aliquis, & à Catalogo Pontificum Romanorum, in quibus semper Marinus nominatur. Vide annotat. I. ad Martinum IV.

(2) Basilius Imperator in epist. ad Hadrianum III. Marini successorem, quia Hadriano vita jam defuncto, redita ei Stephano V. contendit, Marinum, quod esset Episcopus alterius Ecclesiae, non potuisse ad Romanam transiit, ideoque via tio creatum Pontificem fuisse. Stephanus in epistola ad eundem Basiliū, quia ei in Annalibus Baronii ad an. 885. §. 9. & in Conciliis Labbei tom. 8. pag. 1391. & tom. 9. pag. 366. negat, Marinum, antequam Pontifex fieret, Episcopum fuisse quod etsi concederet, tamen licuisse sumum ei Sacerdotium dari.

C XI.
HADRIANUS III.
 ANNO CHRISTI 884.
 CAROLI GRASSI 5. BASILII
 MACEDONIS 18.
HADRIANUS III. Benedicti filius, Romanus, quem Agapetum